

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

57
12.11.20

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от ПОДНС внасяме законопроект за изменение на Кодекса на труда с мотиви към него и предварителна оценка на въздействието, съгласно методологията – приложение към ПОДНС.

Молим, законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване съгласно установения ред.

ВНОСИТЕЛИ:

Михаил Василев
Кристина Богданова
доц. Елена Милова
Йордан Йорданов
Деян Станев
Юлиан Юлиев
Виктор Василев
Борис Вангелов
Орландия Илчева
Мария Цветкова
Росен Шабков
Валери Симеонов
Александър Сиди

КАЛИТ ПОРО ВЕЖИ

Проект!

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА КОДЕКСА НА ТРУДА

(Обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г., доп., бр. 6 от 1988 г., изм. и доп., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г., Решение № 12 на Конституционния съд на РБ от 1995 г. - бр. 69 от 1995 г.; бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд на РБ от 1998 г. - бр. 52 от 1998 г.; бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58, 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд на РБ от 2010 г. - бр. 91, 100, 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20, 38 от 2012 г., Решение № 7 на Конституционния съд на РБ от 2012 г. - бр. 49 от 2012 г.; бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96, 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и бр. 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г., бр. 13, 28 и 44 от 2020 г.)

Параграф единствен: В чл. 154, ал. 1, думите „ 24 май - Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост;“ се заменят с „ 24 май - Ден на българската писменост, просвета и култура; “.

ВНОСИТЕЛИ:

Михел Васеликов
Красимир Ботурчов
доц. Лилена Михова
Йордан Йорданов
Деян Станчев
Юлиан Ангелов
Борис Вангелов
Дарина Ангелова
Мария Костикова

Росен Шивков

Валери Симеонов

Александар Сали

Калин Поповски

МОТИВИ

Един от най-тачените и тържествено отбелязвани празници в България е 24 май, ден в който почитаме светото дело на братята Кирил и Методий, писмеността, просветата и културата. Въздигането на Кирил и Методий като равноапостоли и велики християнски учители става в България още с идването на техните ученици през 886 г., а сведения за отбелязване на празника им на 11 май има още през XII век.

Съществуват свидетелства за единични чествания на Кирил и Методий по време на османското владичество през първата половина на XIX век, като това на 22 май 1813 г. в Шумен. За начало на съвременното летоброене на деня на светите братя се приема празникът, проведен на 11 май 1851 г. в епархийското училище „Св. св. Кирил и Методий“ в гр. Пловдив по инициатива на Найден Геров. На тази дата е общият църковен празник на двамата светии.

През следващите години 11 май отбелязват българите в Цариград, Шумен, Лом, Скопие, Варна, София. Празникът на Кирил и Методий постепенно се превръща в редовно събитие и става най-яркият израз на националната идентичност, на българското преклонение пред образованието, науката и културата през Възраждането. След 1878 г. празнуването на Кирил и Методий в свободна България се отбелязва като училищен празник, а в останалите под чужда власт Македония и Одринско е ярка демонстрация против османското управление, както и против асимилаторските домогвания на сръбската и гръцката пропаганда.

Особено значение празникът на Кирил и Методий придобива след Първата световна война. След въвеждането на Григорианския календар през 1916 г. празникът се чества на 24 май по официалния държавен календар, като Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост, а православната църква почита Св. св. Кирил и Методий на 11 май. За официален празник на Народна република България 24 май е обявен с решение на Деветото Народно събрание на 30 март 1990 г., а от 15 ноември 1990 г. на Република България.

Под влияние на българския култ Кирил и Методий са възприети като светци от православната църква в и извън славянския свят. През 1863 г. Всеруският Синод взема решение 11 май да се отбелязва като църковен празник на преподобните Кирил и Методий. Постепенно празникът започва да се чества във всички православни славяноезични страни. Десетки народи възприемат кирилицата като писменост на своите национални езици. Днес 11/24 май се отбелязва в много държави като Русия, Украйна, Беларус, Северна Македония, Сърбия, Черна гора, Чехия, Словакия, Гърция, Румъния. В края на XX в. папа Йоан Павел II обявява двамата братя за „покровители на Европа“.

Празникът винаги е бил изява на българската национална еманципация. За буквите с които пишем, ние българите имаме утвърдени термини: азбука,

писменост. Св. Кирил открива глаголицата. Св. Климент Охридски – кирилицата, която именува на своя велик първоучител. Графичната система на азбуката, която се налага в България е кирилицата. Тя заменя по-трудно възприеманата глаголица. Кирилицата се утвърждава и налага именно в България по времето на цар Симеон Велики. С право можем да кажем, че ако глаголицата има известен общославянски характер, то кирилицата е чисто българско творение, което посредством вълните на българското културно влияние сред православните християнски народи се налага като графична система и при тях. Утвърждаването на българската национална идентичност през Възраждането и създаването на българския книжовен език, подобно на другите народи, пишещи на кирилица, довежда до канализирането на българската азбука. Тя се отличава и по буквен състав и по графично изписване от другите кирилски писмености, руска, сръбска, украинска и т.н.

В този смисъл, може отговорно да се твърди, че няма общославянска писменост. Ако за такава приемем единствено оцелелия до днес вариант – кирилицата, която е доказано българска, трябва ли да кажем, че чехите, поляците, словаците, хърватите, словенците не са славяни, защото не пишат на тази графична система. Дори народите, които пишат на кирилица, имат свои собствени национални писмености/азбуки – българска, руска, сръбска, украинска и т.н.

Днес може да се приеме, че когато стане дума за празника 24 май, българското общество разбира, че това е гражданският празник - денят на българската писменост. Тя е идентична с кирилицата, създадена и разпространена сред другите славяни именно от България. Тя е уникална и се отличава от другите графични форми сред православните славяни. На нея са творили стотици български автори, които са създали хиляди произведения, останали в националната и световната литературна съкровищница. Поради всички тези причини, коректното и исторически издържано определение на празника, честван на 24 май е – Ден на българската писменост, просвета и култура.

Поради тези съображения е и предложението за промяна в Чл. 154, ал. 1 от Кодекса на труда, където се указват официалните празници в Република България.

ВНОСИТЕЛИ:

Мскрен Велевков

Красимир Божков
доц. Милена Михова

Йордан Йорданов
Делян Станков

Юлия Вилма
Р.М. Костова

Борис Вангенов
Димитри Милев
Мария Цветкова
Росси Шубков
Валери Симеонов
Александр Сили
Валери Поповичи

ПРЕДВАРИТЕЛНА ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

I. Основания за законодателната инициатива

Когато стане дума за празникът 24 май, българското общество разбира, че това е денят на българската писменост. Тя е идентична с кирилицата, създадена и разпространена сред другите славяни именно от България. Тя е уникална и се отличава от другите графични форми сред православните славяни. На нея са творили стотици български автори, които са създали хиляди произведения, останали в националната и световната литературна съкровищница. Поради всички тези причини, коректното и исторически издържано определение на празника, честван на 24 май е – Ден на българската писменост, просвета и култура.

II. Заинтересовани групи

Инициативата ще засегне цялото българско общество.

III. Анализ на разходите и ползите

Законопроектът не предвижда преки разходи за държавата и за засегнатите лица. Като полза може да се посочи отразяването на историческата истина в изписването на празника 24 май.

IV. Административна тежест и структурни промени

С приемането на законопроекта не се предвиждат административни промени като закриване, сливане или създаване на нови административни структури. Не се предвижда и въвеждане или изменяне на регулаторни режими и такси.

V. Въздействие върху нормативната база

Законопроектът не предвижда изменения в други нормативни актове.

ВНОСИТЕЛИ: *Михел Веселинов*
Кристина-Богданова
доц. Лиле Милова
Йордан Йорданов

Деан Грантов

Виктор Витт

Вал. Кривош

Юрис Вангелов

Юрис Вангелов

Мария Цветкова

Росен Шабков

Юлиан Симеонов

Александар Сави

Валент Попович